

РЕШЕНИЕ

№ 2154

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 15.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8727** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на А. Н. И. от Г. С. срещу Заповед №8577/18.11.2009 година на Д. на А."М." Г. ,с която последният прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал1,т.2 ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на оспорената заповед.Твърди се,че органът по назначаването не е спазил материално- правните разпоредби на ЗДСЛ, тъй като неговата длъжност продължава да съществува като нормативно определена позиция и като система от функции, задължения и отговорности. Сочи се още,че при издаването на заповедта, са нарушени административно-производствените правила при издаването и, защото изобщо не е проведена процедура за подбор по реда на чл.329,ал.1 КТ,който има субсидиарно приложение.Сочи се още, че заповедта не съдържа фактическото и правното основание за издаването и, визирано в чл.108 от ЗДСЛ.Наред с това е нарушена и разпоредбата на чл.329,ал.1 от КТ поради неизвършване на подбор на служителите за съкращаване, което също е нарушение.Иска се отмяна на оспорената заповед, заличаване на основанието за прекратяване в на служебното правоотношение и се претендират и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващата- А. Н. И.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не се явява.Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И.,редовно упълномощена.Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Д. на А. Митница Г.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Бадев, редовно упълномощен, който

оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в писмени бележки.

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че със Заповед №505/19.04.2004 година на Д. на А."М." оспорващият е назначен за държавен служител на длъжността старши инспектор с ранг IV младши в РМД-Г.,Митница С. за неопределено време, считано от 01.05.2004 година.

На 12.11.2009 година, Директорът на А. М. утвърдил Процедура за съкращаване на персонал в А. М.

На 18.11.2009 година, със Заповед №8577, Директорът на А."М." на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на оспорващия-А. Н. И. поради съкращаване на длъжността.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 18.11.2009 година/ видно от разписката ,неразделна част от заповедта.

По делото са приложени заверено копие на личното служебно досие на оспорващия,длъжностната му характеристика,както и тази на останалите след съкращаването държавни служители- старши инспектор, поименно щатно разписание в сила към 17.10.2009 година към 17.11.2009 година и щатно разписание след тази дата.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача. Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.140,ал.1 АПК/ предвид обстоятелството, че в нея не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.

Оспорената заповед №8577/18.11.2009 г.,с която Д. на А."М.-Г. прекратил служебното правоотношение на А. Н. И. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение,дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Доказателствата по делото сочат, че оспорената заповед е издадена от орган по назначаването-това е- Д. на А."М." , на когото изрично разпоредбата на чл.6,ал.1,т.5 от Устройствения правилник на А."М."/ отм/,действащ към момента на издаване на заповедта, е предоставила правото да назначава държавните служители, да изменя и прекратява служебните правоотношения с тях и в този смисъл той е орган по назначаването по смисъла на Закона за държавния служител.Наред с това,между страните няма спор, че лицето В Т заема длъжността- Д. на А."М."

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. В тази насока неоснователен е доводът на оспорващия, че в заповедта не са посочени правните и фактическите основания за издаването и същата не е отговаря на изискванията за форма, защото ако това бе така, то заповед изобщо нямаше да

има. На следващо място обстоятелството, че в заповедта не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва по никакъв начин не рефлектира на законосъобразността на оспорения акт, а води до удължаване срока за обжалване съгласно разпоредбата на чл.140 АПК/ на два месеца.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби и материално-правните разпоредби на ЗДСл.

Доказателствата по делото сочат, а и страните не спорят, че оспорващият е заемал длъжността- старши инспектор в Митница С.. Между страните също няма спор, че от 17.11.2009 година е в сила ново длъжностно разписание, като по съгласно ПМС№261 от 5 ноември 2009 година в сила от 13.11.2009 година, 71 щатни бройки"старши инспектор/ по щатно разписание към 17.10.2009 година в Митница С. са намалени на 57 бройки към дата 17.11.2009 година, като са премахнати 12 бройки за длъжността"Старши инспектор. Легално определение на понятието"Длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г./Съгласно сочената разпоредба "Длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". От така очертаната дефиниция е видно, че "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

В случая и от изложеното по-горе е видно, че е налице редуциране/ намаляване на бройките за длъжността"Старши инспектор, на която длъжност е била назначена и оспорващата. Обстоятелството, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и като система от функции, задължения и отговорности, само по себе си не означава, че не е налице реално съкращаване на длъжностите, защото е налице реално намаляване на бройките/щатни/ и съвсем законосъобразно органът по назначаването е прекратил служебното правоотношение на оспорващия, като преценката кои държавни служители да бъдат съкратени е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

Неоснователен е доводът на оспорващият, че органът по назначаването е бил длъжен да извърши подбор на служителите, защото в ЗДСЛ липсва правна уредба на подбора, респективно на това вменено задължение на органа по назначаването да извърши подбор. Твърдяното от процесуалния представител на оспорващия субсидиарно приложение на чл.329, ал.1 от КТ изобщо не може да намери приложение, защото ЗДСл е специален по отношение на КТ, като в последния липсва изрична правна норма, която да препраща към приложение на КТ. Наред с това, въпрос за целесъобразност на административния орган е да направи такива структурни промени в администрацията си, които да осигуряват най-ефективно изпълнението на задачите, които са му възложени с Устройствения правилник, като в случая извършените промени в Митница С. са извършени при намаляване на общата численост на служителите, за да се извършат организационни промени, създаващи по-добра организация и оптимизация на работата и за органът по назначаването не съществува законово въздигнато задължение за извършване на подбор/ за разлика от КТ/, а обстоятелството, че е утвърдена процедура за съкращаване на персонала и неизвършването и по отношение на оспорващия, по никакъв начин не може да доведе до нарушение на административно-производствените правила, защото тази процедура е вътрешно-ведомствен акт, целящ да оптимизира и да осигури прозрачност на извършеното оценяване на служителите, определени за съкращаване, респективно на това не прилагането на такава процедура, по никакъв начин не може да доведе до законосъобразност

на оспорения административен акт, още повече ,че към момента на издаване на заповедта изобщо не е започнала процедура за съкращаване на персонала.

В тази насока съдът не обсъжда заключението на вещото лице, защото в него са поставени и обсъдени и въпроси, които обхващат период след прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия и са неотнормисими към спора, предмет на делото.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира ,че оспорената заповед отговаря на условията за редовно действие на административните актове ,което предпоставя отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.съдът изцяло споделя отразеното становище на юрисконсулт Бадев в писмените му бележки.

По отношение на искането за заличаване на прекратяването на служебното правоотношение на оспорващия.

Разпоредбата на чл.123 ЗДСЛ-Вписване на промени в прекратяването, постановява, че когато актът за прекратяването на служебното правоотношение бъде отменен от органа по назначаването или от съда, или бъде поправено основанието за прекратяване на служебното правоотношение, настъпилата промяна се вписва в служебната книжка на държавния служител, като алинея втора на същия текст постановява, че вписването в служебната книжка се извършва служебно.

Така предявеното искане,съдът намира за недопустимо.На първо място отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение няма,а на второ място,съдът не притежава правомощия да извърши промяна в служебната книжка като поправи основанието за прекратяване, тъй като промяната, но при наличие на визириания в чл.123 от ЗДСЛ фактически състав може да бъде извършена само от органа по назначаването, не и от съда. Това предпоставя оставяне на жалбата без разглеждане в тази част и прекратяване на производството по делото също в тази му част.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и неподлежи на уважаване.В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд С. град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ЖАЛБАТА НА А. Н. И. ОТ Г. С.,В ЧАСТТА,С КОЯТО СЕ ИСКА ПОПРАВКА НА ОСНОВАНИЕТО ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА СЛУЖЕБНОТО МУ ПРАВООТНОШЕНИЕ.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ.ДЕЛО №8727/2009 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА А. Н. И. ОТ Г. С. СРЕЩУ ЗАПОВЕД №8577/18.11.2009 ГОДИНА НА Д. НА А."М." Г. ,с която последният прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал1,т.2 ЗДСЛ- поради съкращаване на длъжността.

ОСЪЖДА А. Н. И. ОТ Г. С. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. НА А. М.-

ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 150 ЛЕВА.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.
РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ,А В ПРЕКРАТИТЕЛНАТА ЧАСТ/ИМАЩО ХАРАКТЕР НА ОПРЕДЕЛЕНИЕ/ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ.

АДИМНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: